

Fo. CCXXXIII.

P̄ceteris gētibz p̄tinere optauit: quō erudi
 erit: qd̄ eū vt sibi placere facere: qd̄ obser
 uare p̄cepit: scire nos uenit. P̄mo i lo
 co q̄ d̄ relicta regioe i q̄ sp̄ habitare opta
 uerat: p̄ iasq̄ d̄ extra: alienā puincia h̄ ē i
 egiptū migre fecit: nō sine cā: nec sine dei
 puidentia factū eē reoz. S̄z h̄c fuisse pu
 to rōez: qz de p̄plm suū quē elegerat p̄
 ceptis miscōie pietatis iusticie ceterisq̄ bo
 nis opibz cupiēs erudire: uoluit eū i er
 tera patria p̄ tpe pegrinū esse: captiuū:
 vt captiuitatis pegrinatōis miserā di
 sceret: laborēs: q̄ facili postmodū mise
 reri pegrinantibz: laboratibz nosceret: si
 ip̄e aū pegrinatōis miseria didicisset. Ne
 mo ei tā libēter pegrino: aduene misere
 rit: qz q̄ pegrinatōis exitū nouit. Nemo
 libētius hospite sine recto suo itroducit
 hospitō: nisi q̄ aū idiguerit aliō. Nemo
 ita esuriētē cibari: nemo sic sitientē potari:
 nisi q̄ sitim esuriētē p̄pessus ē. Nemo tā
 facile nudū opit suis uestimētis: qz q̄ nu
 ditat: r̄ frigidat nouit penurias. Neō sic
 tribulato r̄ miso r̄ laboratī succurrit: qz
 q̄ tribulationū r̄ miseriaz cal̄ expt̄ ē et
 labor. Verito ḡ de miscōie r̄ pietatis
 m̄gr: q̄ legē postmodū erat editur̄ p̄ quā
 p̄plo suo miscōie r̄ pietatis: oīmqz bono
 rū opoz p̄cepta erat traditur̄: uoluit eū
 p̄ oēs passiones p̄suras r̄ tribulatoē
 r̄ agustias i terra p̄peti aliena. q̄ facilius
 postea possit talia patiētibz miseri r̄ sic sy
 is ob̄pare mādatis. Ut putas eū bonū
 fuisse agricolaz: q̄ pul̄ q̄ semē mittat: diu
 terra arari: r̄ r̄astr̄ domat: ne qd̄ illi tradi
 tur̄ ē semē peat. Ita r̄ de p̄plm suū diu
 aū macerat r̄ domat q̄ ei salutarū māda
 roz semē impriat. Deniqz vt ob h̄c cām
 hec eū p̄tulisse euidentē clareat: ip̄i d̄nī
 itueamur mādata dicētis. Aduenā n̄ ve
 rabit̄: nec tribulabit̄. fuit̄ etenī r̄ uos
 aduene i terra egipti. Et itez legim̄. De
 us magn̄ q̄ n̄ accipit p̄sonā nec munera
 facies iudiciū p̄selit̄ r̄ orphano r̄ uidue
 date panē r̄ uestimētū. diligite p̄selitū qz
 r̄ ip̄i fuit̄ i terra egipti pegrini. Et alibi
 dicit. Si aūt messus fueris messē i agro
 tuo: r̄ obliuiscer̄ manipulū: n̄ reuertaris
 accipe illū: p̄selitū r̄ orphāo r̄ uidue erit:
 vt b̄ndicat te d̄ns i opibz manuū tuaz: r̄

memor est qz famul⁹ eras i terra egipti.
 Iō p̄cipio tibi uerbū h̄. Cū facile uidef
 atqz dinoscit eū p̄plm ob h̄c cām cūctis
 afflictū fuisse miseris: vt misereri alteri
 suo docerent exēplo. Sic scriptū ē. Do/
 cuisti em̄ p̄plm tuū p̄ talia opa: qm̄ opoz
 iustos eē r̄ h̄ianos. Quale p̄plm suū eē
 uelit late vt arbitroz patz: r̄ quibz possit
 opibz p̄mereri plūmis p̄bat exēplis. S̄z
 ne ad manifestādā ei⁹ uolūtate paz uide
 at esse qd̄ dixim⁹: legi r̄ p̄phaz p̄cepta iū
 gamus: r̄ qd̄ deo placeat sp̄s placuerit:
 r̄ qd̄ crebri fieri r̄ ob̄uari p̄cepit: tā uer
 teri q̄ noue legi testimoniis cōprobem⁹
 Diliges d̄m deū tuū ex toto corde tuo
 r̄ ex tota aia tua: r̄ ex totis uiribz tuis: et
 diliges primū tuū sic teip̄m. Legis r̄ p̄
 p̄phaz p̄cipiū h̄ mādātū eē: d̄m r̄ salua
 rozis n̄ri testimoniis cōprobat dicētis. In
 his duobz mādatis uniuersa lex p̄det r̄
 p̄p̄he. Nō rescindi nō p̄t nec mutari. In
 duobz istis mādatis om̄ne tā legi q̄ p̄phaz
 p̄stare p̄ceptū: r̄ illū legē iplere q̄ hec po
 tuerit iplere. Nichil ei a te aliō i lege uerū
 q̄rit q̄ vt deū r̄ primū diligas. Et uel ille
 legis d̄sumator: r̄ factor ē: q̄ nec i deū nec
 i primū peccat. S̄z qd̄ deū qd̄ primū sit
 diligere: p̄terire minime ac dissilare p̄ue
 nit. Deū diligit q̄ suis i oibz mādatis ob
 r̄pat. Deū diligit q̄ leges ei⁹ r̄ p̄cepta cu
 stodit. Deū diligit q̄ vt ille scriptus est r̄ ip̄e
 se sc̄rificat. Sic scriptū ē. Sancti estote
 qm̄ r̄ ego sc̄tus sū d̄ns de⁹ uester. Deū di
 ligit q̄ r̄ illō p̄p̄he dicētis iplet eloquiū.
 Qui diligitis d̄m odite malū. Deū dili
 git q̄ nō alia q̄ celestia cogitat r̄ diuina.
 De⁹ em̄ n̄ nisi sc̄ritatis iusticie r̄ pietatis
 amator ē. Et ille deū diligit q̄ nō aliō q̄
 qd̄ de⁹ amare uidef opat. Quid sit ei deū
 diligere: d̄nī saluatoris doctrina decla
 rar dicētis. Qui audit uerba mea r̄ facit ea
 hic est q̄ diligit me. Si ḡ ille deū diligit
 q̄ qd̄ de⁹ p̄cipit facit: q̄ n̄ facit ille nō di
 ligit. Nis h̄o q̄ n̄ diligit odit. Cū clarū
 atqz manifestū ē ab eis deū odiri: q̄ sua mā
 data n̄ suāt. De q̄bz p̄phaz dixisse puto.
 Nōne q̄ oderūt te d̄ne oderā illos: r̄ sup
 iimicos tuos tabescebā. Perfecto odio
 oderā illos: inimici facti sūt mihi. Qd̄it
 p̄p̄ha iust⁹ p̄ccozes r̄ adulteros r̄ iustos
 D 2

De Diligit